

ע"פ 9582/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 9582/16

לפני:
כבוד השופט ד' ברק-ארז
כבוד השופט ע' ברון
כבוד השופט ד' מינץ

המערער: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על הכרעת דינו וגזר דינו של בית המשפט המחוזי
בחיפה מיום 13.11.2016 בתפ"ח 14959-07-15
שניתן על-ידי כבוד השופטים ר' סוקול, ת' שרון-נתנאל
ור' בש

תאריך הישיבה: י"ג בכסלו התשע"ט (21.11.2018)

בשם המערער: עו"ד עדאל דאבח

בשם המשיבה: עו"ד עודד ציון

פסק-דין

המערער הורשע בביצוע סידרה של מעשים מיניים בבתו הקטינה (להלן: הקטינה) במהלך השנתיים שבהן

עמוד 1

הייתה לערך בת עשר עד שתיים עשרה, אלה כללו מעשי סדום ומעשים מגונים (ריבוי עבירות).

הגשת התלונה במשטרה נעשתה לאחר שהקטינה סיפרה על המעשים לסבתה, אמו של המערער, ונעשתה בפועל על ידי אחד מן הדודים.

הקטינה נחקרה על-ידי חוקרת ילדים. מלכתחילה אסרה חוקרת הילדים על העדת הקטינה. בהמשך, ולאחר תום שמיעת הראיות, הקטינה שלחה מכתב לבית המשפט שבו טענה שהעלילה את הדברים על המערער, אביה. בשלב זה נשמעה עדותה. אף בני המשפחה האחרים חזרו בהם בעדויותיהם בבית המשפט המחוזי מדברים מפלילים שמסרו בהודעותיהם במשטרה.

לאחר ששקל את הראיות כולן בית המשפט המחוזי השתכנע כי יש לאמץ את גרסתה המקורית של הקטינה שנמצאה אמינה לגופה ואף נתמכה בתוספות ראייתיות ממספר מקורות. בית המשפט המחוזי הוסיף וציין כי לא נתן אמון בגרסת העלילה ואף לא בדבר המערער והעדים מטעמו.

אשר על כן, בית המשפט המחוזי הרשיע את המערער בעבירות שיוחסו לו. בהמשך לכך, ולאחר ששמע טיעונים לעונש, השית בית המשפט המחוזי על המערער עונש של מאסר בפועל למשך 15 שנים בניכוי ימי מעצרו ועונשי מאסר מותנים וכן חייבו לשלם למתלוננת פיצוי בסך 100,000 שקלים.

הערעור שבפנינו כוון כלפי הכרעת הדין וגזר הדין גם יחד. באשר להכרעת הדין נטען כי יש להעדיף את הגרסה המאוחרת וכי המתלוננת עומדת כיום לצידו של המערער. יוער בהקשר זה כי חלק מבני משפחתו של המערער ובכללם המתלוננת נכחו באולם במהלך הדיון. באשר לגזר הדין נטען כי היה מקום לתת משקל רב יותר לנסיבות האישיות והמשפחתיות של המערער, תוך התייחסות קונקרטית למצבם הבריאותי של שניים מילדיו הקטינים.

עמדת המדינה היא שדין הערעור להידחות על כל חלקיו תוך שהיא סומכת ידיה על דבריו של בית המשפט המחוזי.

אף אנו סבורים שדין הערעור להידחות. אין עילה להתערב בהכרעת הדין במקרה זה המבוססת על ממצאי מהימנות ברורים, אף הגיון הדברים תומך בכך. מקורו של כתב האישום בתלונה כנה של ילדה רכה בשנים שנוצלה ללא רחם על-ידי אביה. למעשה התרשמותנו הברורה היא שהמתלוננת היא קרבן ללחצים המופעלים עליה וליבנו יצא אליה.

ממילא ברור שאף לא מצאנו להתערב בגזר דינו של המערער שלא חמל על בתו - לא במעשים ולא בהתנהלותו הדיונית עד מיצוי ההליך כולו. המחשבה על המתלוננת קשה לנו. אנו מקווים כי בסופו של דבר תוכל להתגבר על הקשיים והכאבים שחוותה, הגם שלעת עתה דומה שלא קיבלה את הסיוע והתמיכה שלהם היא ראויה.

סוף דבר: הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ג בכסלו התשע"ט (21.11.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט ת
